

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in veča s posebnim vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hitv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobe se v tiskarni in pri g. Novaku na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, nplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če so natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Tisoč Slovencev zavračalo krivice.

V zvesto narodnem trgu Šmarijskem zbralo se je okoli tisoč ljudi v velikih in krasno ozalšanih prostorih g. Jagodičeve gostilne. Starejši možje spominjali so se nekdanjih taborov in se močno razveselili, da si je narod slovenski vzgajal toliko mladih bojevnikov za svoje pravice, tako izvrstnih novih govornikov. Dragi ljudski shod bil je resnično sijajen.

Krivice očividne na celjski gimnaziji je zopet gosp. Hribar v iskrenih besedah razjasnjeval in puhlost nemškutarskih ugovorov dokazival: zavoljo kakih 6000 nemčurčkov mora 196.000 Slovencev krivico trpeti. Da bi se nadalje širilo se nemčurstvo, vzgajali narodni Judeži, breznačajni renegatje, divji narodni janičarji, to hočejo naši nasprotniki. Tega ne moremo dalje trpeti. Še letos zahtevamo, kar nam po vsej pravici gre, kar je državni zbor sklenil in vlada obečala — slovenske paralelke.

G. dr. Hrašovec, odvetnik in slovenske hranilnice predsednik v Celju, šteje se po pravici med najboljše naše govornike. Kaj izborna, prepričevalno nam je dokazival, da ni malenkost, zahtevati na slovenskih tleh povsodi slovenskih napisov, vsaj dvojezičnih tablic, pečatov itd. pri raznih uradih. Tuji pogosto zahajajo k nam. Povsodi čitajo nemške napise: na kažipotih, na železniških postajah, gostilnah, obrtnih delalnicah, šolah, poštnih, finančnih, davčnih, sodnijskih itd. uradnicah: vse vidijo le nemško in poročajo tako domov v svoje novine: »od Spielfelda do Krasa zna vse nemški in hoče imeti vse nemško.« To pa upliva na naše višje oblasti v Gradcu in Dunaju ter nam brezskrbno dopošiljajo nemških, slovenščine nevedskih uradnikov. Ti pa spodrivajo naše ljudi in slovenski sinovi ne dobivajo doma ne službe ne kruha. Zahtevati slovenskih napisov torej ni malenkost. Naša popustljivost tukaj ni samo sramotna za nas, ampak še občutno škodljiva. Proč torej z narodno malomarnostjo. Dajmo našej lepi domovini, kar njej gre — slovensko lice!

Naposled je še deželni poslanec g. dr. Dečko živahno in krepko priporočal Slovence, posnemati Čeha in ravnati po znamenem geslu: svoji k svojim. Zemlja do Dunave in Ina bila je nekdanj slovenska, Gradec so Slovenci gradili. Kar še imamo, to je le majhen ostanek prejšnje posesti. Prišli so tuji, pozidali gradove in Slovenci so jim tlako delali. Gradovi se rušijo, a nove nasprotnike si vzrejamo v trgih in mestih. Tudi to mora prenehati! Ne smemo samo za plugom ostajati! Treba nam je skrbeti, da dobimo slovenskih obrtnikov, trgovcev in podjetnikov. Kako? V to služi mnogo sredstev. Posebno zdatno je, držati se dosledno gesla: svoji k svojim. Izogibajmo se nemčurskih štacun, gostilnic, obrtov, to je, ne nosimo nasprotnikom v žep svojih de-

narjev. Zahajajmo k svojim ljudem, podpirajmo vselej in povsodi le slovenske trgovce in obrtnike, pa bodemo v kratkem gledali, kako nemčurska ošabnost pojema. Torej le: svoji k svojim!

Državni poslanec g. dr. Gregorec je govoril o novih davčnih predlogih ter pohvalno omenil slovenska poslanca g. Robiča in gosp. Povšeta, ki sta v davčnem odseku odločno in spretno branila koristi kmetskih ljudi. Ako obveljata njuna nasveta v zbornici — kar je mogoče, ako vseh 130 kmetskih poslancev stori svojo dolžnost in z njimi potegne 85 grajščakov, zniža se gruntni davek za 20% in večina kmetskih posestnikov — ki nimajo 300 fl. čistega katastralnega dohodka — bode novega davka, osebne dohodnine, prosta.

Ob koncu je pozival vinogradarje Šmarijskega okraja, naj osnujejo vinarsko zadrugo, da morejo uspešno izrabiti vse, kar sedaj vlada ponuja, in obnovijo svoje vinograde z ameriškim trsovjem. O tem prihodnjic več!

Predsedoval je deželni poslanec in župan g. dr. Jurtela. Navzočih bilo je mnogo učiteljev in duhovnikov, med njimi tudi v.č. g. dekan Jug in deželni poslanec dr. Lipold. Vsprejeli so se resolucije, kakor v Mozirju, le prva se je po pismeno doposlanem nasvetu gosp. Mih. Vošnjaka spremenila in slove ob koncu tako: „slovenske poslance, ki so v Hohenwartovem klubu, pozivljemo, da, ako vlada potrebno za uvedenje slovenskih paralelek na Celjski gimnaziji takoj ne ukrene, zapustijo vsi Hohenwartov klub.“

Sodne razmere na Slovenskem.

(Govoril v državnem zboru dr. Lavoslav Gregorec dne 23. maja.)
(Dalje.)

Kar mi Slovenci v tem oziru zahtevamo, se ne nanaša toliko na notranji uradni jezik, kakor na poslovanje sodišč s slovenskimi strankami, in ta naša zahteva ne temelji samo na postavi, ampak tudi na vladnih ukazih in naredbah. Evo dokaza! Tu sem spada:

1. Splošni sodni red, ki določa v § 13.: Obe stranki, kakor tudi njuni zastopniki imajo v svojih govorih pred sodiščem rabiti v deželi navadni jezik.

2. Ukaz pravosodnega ministerstva z dne 20. oktobra 1870 na tedanje višje deželno sodišče v Celovcu, v katerem se slovenski jezik določa kot sodni jezik na Koroškem in na Kranjskem.

3. Za nas Slovence nepozabni ukaz pravosodnega ministerstva z dne 15. marcija 1862, št. 865, na predsedstva višjih deželnih sodišč v Gradcu in v Trstu. Ta določa, da je stranke, zmožne samo slovenskega jezika, slovenski zasliševati, napravljati ž njimi slovenske za-